

Nr 386

Av herr Hedin m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 23, angående statligt stöd vid skada på eller förlust av fiskredskap.

(Lika lydande med motion nr 317 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 23 år 1962 föreslås ett nytt system för hjälp åt fiskare som genom förlust av fiskredskap är i behov av sådan för att kunna fortsätta med yrkesfiske.

Departementschefen föreslår att lån ur statens fiskredskapslånefond må utbetalas med högst 75 % av de skadade eller förlorade redskapens värde och med högst 10 000 kronor per låntagare. Lånen skall löpa med för statens utlåningsfonder gällande normalräntor, f. n. 4,75 %, och amorteras under 5 eller i speciella fall upp till 8 år. Sedan 80 % av lånet amorterats må för dem som alltjämt bedriver yrkesmässigt fiske och som fått sin ekonomi hårt ansträngd resterande länebelopp avskrivas.

Den kategori som i sistnämnda fall kan komma i fråga motsvarar enligt departementschefen dem som nu genom nödställd belägenhet fått bidrag och lån i enlighet med riksdagsbeslut 1935. Detta beslut innebär att vederbörande kunde med högst $\frac{1}{3}$ av liden förlust erhålla dels högst halva beloppet som bidrag utan återbetalningsskyldighet och dels resten som räntefritt lån under högst 8 år.

Det nu framlagda förslaget bygger på ett betänkande av 1954 års utredning angående översyn av fiskredskapsförsäkringen.

Som bl. a. statskontoret påpekat innebär utredningens förslag i jämförelse med nu gällande bestämmelser att de nödställda fiskarnas förmåner i förevarande avseende blir försämrade. Då departementschefen i motsats till utredningen föreslår att lånen skall vara räntebärande, blir villkoren avsevärt försämrade. Det nuvarande systemet ger mer än dubbelt så stora förmåner även om hänsyn tages till att låneramen vidgats från $\frac{1}{3}$ till $\frac{1}{4}$.

Då det här är fråga om förluster av katastrofkaraktär som vederbörande fiskare själv ej kunnat förutse och förebygga och då den yrkesgrupp det gäller ligger på en mycket låg inkomstnivå, synes det oss vara omotiverat att det stöd som hitintills utgått försämras i hög grad. Vi vill därför förordna att i likhet med vad som nu gäller i ömmande fall intill 50 % av beloppet må kunna undantagas från återbetalningsskyldighet.

Vi anser dessutom att på här anförda skäl och i överensstämmelse med

vad fiskeristyrelsen och Svenska ostkustfiskarnas centralförbund föreslagit i sitt yttrande över utredningsförslaget den av departementschefen föreslagna 20-procentiga avskrivningen bör göras generell för dem som efter återbetalning av 80 % av erhållet lån alltjämt bedriver fiske.

Under hänvisning till vad vi här anfört hemställas,

att riksdagen måtte antaga Kungl. Maj:ts proposition nr 23 med följande undantag.

1. Den av departementschefen föreslagna avskrivningen med 20 % må på ansökan därom medgivas varje låntagare som efter återbetalning av 80 % av lånet fortfarande bedriver fiske.

2. I särskilt ömmande fall må befrielse från återbetalningsskyldighet kunna medgivas med högre belopp än 20 %, dock högst 50 %.

Stockholm den 25 januari 1962

Carl Eric Hedin

Ernst V. Staxäng

Lennart Stiernstedt

Bengt Arweson

Einar Hæggblom

Jöns Nilsson
i Båstekille

Anders Dahlgren

Emil Elmwall